REJESTR DOTYCZY:

ŁADA Wanda z d. Szczuka

s/c Stanisława i Wandy

z d. Starzyńskich

* 1884 w Warszawie

kraj: POLSKA

+ 12 grudnia 1966 w Paryżu

kraj: FRANCJA

pochowany:

nr grobu:

Nr rejestracyjny

528 / 66

Nota zamieszczona:

w tomie I

czesci ~~pierwsza~~

Indeks

PISARZE

Copyright: 1970
B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

Łoza daje rok w. 1884
a P.S.B 1880
18.7.
PSB sprostuje Łoza
w tomie

Nota: wdowa po Juliusz (1880 – 1951)

Przypisy:

1741 - odz. pap. "Pro Eccl. et Pont.

Źródła i bibliografia:

Rocz.P.T.N. XVII - w sprawozdaniu Tow.Hist.Lit. w Paryżu

S.Łoza "Czy wiesz kto to jest?" - nota biogr.

Literatura Polska na obczyznie t.I.459,460.

P.S.B. tom XVOOO.188 - życiorys

Tydzien Polski 24.lo.70 - nekrolog

znak rozpoznawczy

124/XVII.110/

1o5

111/I/

119/XVIII.188/

47/24śX. 70/

D. P. 27. I 67

Ś. p. WANDA ŁADZINA

Na nabożeństwach niedzielnych w kościele polskim w Paryżu zabrakło bardzo popularnej postaci: zawsze ubranej w granatowy płaszcz, ozdobiony orderami — papieskim, polskimi i francuskimi — Wandy Ładziny. Zmarła w Paryżu 12 grudnia ub. r.

Pielęgniarka z bożej łaski i z wykształcenia, pisarka, działaczka społeczna, b. posłanka na sejm, była Wanda Ładzina przyjaciółką wszystkich, dobrą żoną i matką, gorącą patriotką. Z domu Szczuka, wykształcenie średnie otrzymała w Warszawie, maturę w Dreźnie, gruntowne studia pielęgniarskie we Francji, gdzie spędziła całą pierwszą wojnę światową pracując w szpitalach polowych na froncie i potem w Nicei. Z tego okresu pochodzą jej liczne odznaczenia francuskie.

Po powrocie w roku 1918 do rodzinnej Łodzi tworzy tam oddział Narodowej Organizacji Kobiet. W roku 1920 udaje się na front na czele patrolu sanitarnego, uzyskuje polskie odznaczenia i ordery. W roku 1922 Łódź wybiera ją do Sejmu, gdzie przeprowadza ustawę o pracy kobiet i młodocianych i bierze udział w opracowaniu wielu innych.

Po rozwiązaniu sejmu w roku 1927 poświęca się Wanda Ładzina pracy społecznej, propagandzie katolickiej i sprawie zbliżenia Polski z Francją. Wydaje książkę o Lourdes — po polsku i o Częstochowie — po francusku. W ciągu kilku lat wygłasza 1000 prelekcji na temat tych dwóch cudownych miejsc. Od papieża Piusa XI otrzymuje order „Pro Ecclesia et Pontifice".

Dzięki inicjatywie Wandy Ładziny wzniesiono w bazylice cmentarnej Notre Dame de Lorette ołtarz Matki Boskiej Częstochowskiej. W roku 1937 opublikowała serię artykułów o pomnikach i architekturze miast polskich w czasopiśmie „Grand Illustré Catholique". Jednocześnie zdaje wyższe egzaminy pielęgniarskie. W roku 1939 zostaje odcięta od Kraju i całą drugą wojnę światową spędza we Francji pracując znów jako pielęgniarka i organizatorka P.C.K. Z ramienia francuskiego Czerwonego Krzyża prowadzi pociągi sanitarne. Przewozi Żydów. W Paryżu pracuje także w polskiej Misji Katolickiej. Chodzi do więzień nosząc ciężkie worki z żywnością dla polskich więźniów.

Po wojnie Wanda Ładzina wydała książkę o królowej Polski, Jadwidze (po polsku i francusku) i stworzyła komitet beatyfikacyjny.

Zawsze, nawet w ostatnich podeszłych latach, odznaczała się niezwykłą pogodą, wręcz wesołością. Jeszcze w niedzielę 11 grudnia ub. r. przyjmowała gości. Nazajutrz córka znalazła ją rano nieżywą, zatrutą gazem. Prawdopodobnie nastąpiło to wskutek niespodziewanego przerwania dopływu gazu i potem wznowieniu dostawy po zgaśnięciu piecyka.

Cześć pamięci wiernej Polki, pielęgniarki i pisarki, działaczki społecznej — przyjaciółki wszystkich.